PE TEME ACTUALE

Şcoala şi fotbaliştii de mîine

Evocări dintr-un trecut mai îndepărtat...

Sugestii pentru prezent şi viitor...

Nu este, cred, o lipsă de modestie dacă încep aceste rînduri cu evocarea unor amintiri personale consemnate, de altfel, şi în lucrarea subsemnatului „Fotbal — Probleme de tactică în jocul modern", apărută anul trecut.

„Era prin anul 1909... Însoţeam pe colegii mei de liceu la întîlnirile pe care „Olimpia", prima echipă românească de fotbal, le disputa cu „United F. C." din Ploieşti sau cu „F. C. Colentina", ambele formate din jucători străini. Meciurile aveau loc la şoseaua Kiseleff, pe dispărutul teren „Bolta rece". Toţi elevii fostului gimnaziu „Cantemir" exultam de bucurie de cîte ori ciştiga clubul prietenilor noştri. Cele cîteva zeci de spectatori — oricît eram de puţini — ne împărţeam totuşi în două tabere, fiecare încurajînd echipa favorită şi polemizînd între noi, ca într-o mică familie"...

Şi, într-adevăr, mica familie a primilor jucători şi... spectatori era formată, pe-atunci, numai din elevii şcolilor medii. Posesia unei mingi de fotbal era — în acele vremi — una din raritaţile care trezeau puternice sentimente de invidie din partea elevilor de liceu. Totuşi, modestele începuturi de echipă de prin 1905, ca şi „miuţele" de mai tîrziu, erau asigurate exclusiv de şcolarii liceelor „Cantemir", „Şincai", „Lazăr", „Matei Basarab", ale căror curţi au fost şi primele terenuri pentru desfăşurarea jocului cu balonul rotund.

Meciurile dintre echipele liceelor au constituit primele manifestări de mai mare anvergură, şi cu toată optica deformată a acelor timpuri, fotbalul găsise o deosebită receptivitate printre directorii liceelor, care, departe de a vedea în el un simplu mijloc de „chiuleală", încurajau şi preţuiau pe micii interpreţi, lăsîndu-i să se pregătească pentru confruntările dintre şcoli şi jubilînd şi ei ori de cîte ori echipa proprie cucerea un modest trofeu...

Profesorii de educaţie fizică **Moceanu, Bădescu, Ionescu-Tir, Georgescu-Enăchiţă** erau şi cei mai zeloşi propagandişti ai tînărului sport, pe care nu l-au privit de loc „chiorîş", deşi începuse să le provoace serioase dezertări din rîndurile echipelor de „oină" cu care ei se mîndriseră pînă atunci.

Dar, veţi spune, era poate vorba numai de entuziasmul, inerent oricărei epoci eroice a unui sport incipient...

De acord.

De aceea, în aceste evocări n-am ţinut să pun nici un accent nostalgic, ci să subliniez meritul pe care şcoala, cu cadrele ei didactice şi cu, pe atunci, măruntul ei popor de elevi l-a avut în răspîndirea fotbalului la noi.

Cu atît mai mult astăzi, cînd grija conducerii de partid şi de stat pentru activitatea sportivă a atins asemenea culmi, trebuie ca tot şcoala să se afle, în fruntea acţiunilor de ridicare a sportului, în general, deci şi a fotbalului nostru.

La o „masă rotundă" de la Cluj, antrenorii de atletism, în frunte cu **Ion Moina**, se plîngeau că elevii se simt atraşi mai mult de sporturile cu mingea, decît de alergări, sărituri, ştafete etc. (ziarul **„Scînteia tineretului"** din 10 ianuarie 1965).

Deci, nu se poate spune că pasiunea pentru fotbal — alături de cea pentru handbal, volei şi baschet — ar fi diminuat cîtuşi de puţin o dată cu trecerea timpului. Dimpotrivă. Numai că ea este lăsată să se afirme **la întîmplare, departe de îndrumarea metodică a profesorilor de educaţie fizică.**

Nu de mult, **prof. Dumitru Teodorescu**, antrenor secund al echipei **Ştiinţa Craiova**, analizînd problema practicării diferitelor discipline sportive în şcoli, ţinea să sublinieze că în timp ce atletismul, gimnastica, voleiul, handbalul şi baschetul îşi au locul lor bine precizat în sportul şcolar, fotbalul nu se bucură de nici o atenţie. („Sportul popular" din 24 decembrie 1964).

Înseşi întîlnirile interclase şi interşcoli sînt organizate — scrie autorul articolului — fără ştirea şi consimţămîntul profesorilor respectivi. Or, după cum se ştie, orice sportiv nu poate depăşi „stacheta" măiestriei, dacă n-a avut parte de o pregătire timpurie, dacă pasiunea lui pentru o anumită ramură n-a fost canalizată pe făgaşul cel bun, încă din vîrsta cea mai fragedă. Neînsuşirea sau însuşirea necorectă a execuţiilor tehnice pînă la 12-13 ani fac ca viitorul fotbalist să se mişte „cu încetinitorul" pe teren, să persiste în greşeli şi să nu ofere pămînt fertil pentru cultivarea ulterioară a unor optime procedee tactice. Aceasta pentru că el n-a putut să-şi formeze din timp deprinderile motrice adecvate, care să-i uşureze dobîndirea unui larg orizont, reflectat şi în spontaneitatea găsirii soluţiilor pentru orice situaţie inedită ivită în joc. De aceea, fotbalul — cel mai iubit sport din ţara noastră — nu trebuie să fie tratat ca „cenuşăreasă" tocmai în şcoală, adică acolo unde se forjează „schimbul de mîine" şi pentru mişcarea de cultură fizică.

Olimpiada de la Tokio a demonstrat clar ca lumina zilei că ţările ce s-au impus cu autoritate sînt cele în care diversele ramuri sportive şi-au găsit îndrumarea temeinică în cadrul învăţămîntului elementar, mediu şi universitar.

Larga răspîndire şi popularitate de care fotbalul se bucură în mase presupune o egală capacitate de înţelegere şi de încurajare şi din partea şcolii, **primul factor de captare a dragostei pentru sport.**

Orele de educaţie fizică să conjuge într-un tot cuprinzător, multilateralele manifestări sportive ale şcolarilor, împărtăşind predilecţiile fiecăruia dintre ei pentru o anumită disciplină, fără a vitregi vreuna în favoarea alteia.

Iar pentru ca pregătirea într-o ramură oarecare să fie cît mai eficientă, federaţiile respective să-şi trimită activiştii spre a ajuta eforturile corpului didactic.

Şcoala sportivă experimentală „Viitorul", care iniţiase o acţiune sistematică de pregătire a copiilor şi juniorilor, va trebui să-şi lărgească terenul de activitate, preluînd din şcoli tot ceea ce reprezintă talent înnăscut, spre a duce mai departe procesul de formare metodică, ştiinţifică, a viitorului fotbalist. Centre similare să se înfiinţeze în fiecare regiune şi pe lîngă marile cluburi, sub competenta supraveghere a specialiştilor, care vor trebui să lucreze mînă în mînă cu şcoala şi cu părinţii elevilor.

Prin coordonarea eforturilor tuturor acestor factori, nu se vor irosi cele mai preţioase perioade de perfectibilitate — copilăria şi junioratul — ci se vor dobîndi elemente pe deplin formate, care nu se vor mai pierde pe drum, aşa cum se întîmplă astăzi.

Pentru aceasta trebuie, în primul rînd, ca şcoala şi sportul să devină noţiuni convergente, ce se sprijină între ele, iar nu divergente, sau chiar antagoniste. Numai aşa acţiunea de îndrumare controlată, organizată şi disciplinată a elevilor va putea fi urmărită integral, sub impulsul reciproc condiţionat al şcolii, familiei şi organelor sportive.

VIRGIL ECONOMU

Fără cuvinte... Foto: I. Mihăică

★ ★ ★

N. R.: Articolul tovarăşului **ing. Virgil Economu** pune în discuţie una din problemele majore ale mişcării sportive de la noi şi care ar putea fi enunţată astfel: CU CE TREBUIE SĂ ÎNCEPEM PENTRU A CONTRIBUI LA REDRESAREA FOTBALULUI?

Soluţia preconizată de autorul rîndurilor de mai sus, aceea de a avea ca start în rezolvarea problemei **fotbalul în şcoli**, nu este singulară. Au mai propus-o şi alţi specialişti, care au adus în sprijinul ei o argumentaţie temeinică şi au folosit analogii convingătoare. La redacţie ne sosesc zilnic zeci de sugestii. Toate arată necesitatea ca fotbalul să aibă mai multă „trecere" în şcoală, acolo unde de fapt se plămădeşte „schimbul de mîine".

Pentru aceasta nu trebuie decît puţină înţelegere. Fiindcă elevii iubesc fotbalul, la fel ca şi profesorii lor. Aceştia din urmă ar acorda bucuroşi asistenţa tehnică necesară pentru alcătuirea unor echipe şcoleşti, pentru organizarea de campionate interclase şi interşcoli. Federaţia de specialitate s-ar angaja şi ea să acorde sprijin, material îndeosebi, să valorifice iniţiativele asociaţiilor sportive şcolare, a conducerilor de şcoli.

Sportul este azi o realitate stringentă în viaţa şcolii. Se practică atletismul, gimnastica, baschetul, voleiul, handbalul. Cînd este însă vorba de fotbal, cel mai îndrăgit dintre sporturi, se adoptă nefiresc o atitudine reţinută. Aceasta este în dezacord cu obiectivele mişcării noastre sportive. Se impune, de aceea, o cotitură. Organele de resort din Ministerul Învăţămîntului, vor avea, în această privinţă, principalul cuvînt de spus. Îl aşteptăm...

La Piteşti, printre amatorii de fotbal...

(Urmare din pag. 1)

povestea celor 11 puncte ţin şi actele de indisciplină ale lui David, Naghi, Ilie Stelian (am aflat însă cu bucurie că ele nu s-au repetat şi se pare că toţi trei au devenit conştienţi că protestele, brutalităţile etc., nu fac parte din fotbal).

Mi-am notat şi cîteva aprecieri făcute la analiza secţiei de fotbal de la Dinamo Piteşti:

Constantin Matache — temperament nervos, protestează la deciziile arbitrilor; el şi-a atras antipatia spectatorilor...

Paul Valcan — aceeaşi atitudine de protest la deciziile arbitrilor (C.S.M.S. Iaşi, Ştiinţa Craiova), suspendat două etape, retrogradat profesional...

Constantin Olteanu — predilecţie pentru tot ce este uşuratic... (N.R.: C. Olteanu are 18 ani şi a debutat în 1964 în categoria A. E timpul să consemnăm maturitatea!).

★

Aşadar, au dreptate pasionaţii fotbalului piteştean să nu se culce pe laurii acordaţi echipei — deocamdată — numai pentru tinereţea ei. Mai ales că mai ştiu ei ce ştiu. Ceva ce nu prea se spune prin şedinţe. Că obiceiul „paharului" n-a dispărut de tot. Că uneori în meciurile jucate acasă, se cam uită recomandările cu privire la jocul de calitate şi la respectul datorat adversarului.

Am auzit şi multe lucruri frumoase. Mi s-a vorbit cu căldură despre spiritul de sacrificiu al portarului Niculescu, despre atitudinea exemplară a lui Badea, Constantin şi Gheorghe Radu, despre rîvna cu care studiază Stoenescu, Ilie Stelian, Corneanu (poate se va rezolva şi problema angrenării lui Dobrin în completarea studiilor). E un lucru bun şi „biblioteca personală" îmbogăţită în fiecare deplasare. Şi ceasurile petrecute la muzeele şi monumentele istorice din Iaşi, Bucureşti, Piatra Neamţ, Timişoara. Sau zilele în care fotbaliştii piteşteni s-au împrietenit cu muncitorii şantierelor, fabricilor şi întreprinderilor de la Corbeni, Colibaşi, Piteşti, din toată regiunea Argeş.

★

Dialogurile continuă seară de seară...

— E o echipă tînără. Poate să joace mai bine. Trebuie mai multă dăruire, mai mult entuziasm.

— În retur trebuie să marcăm trei puncte: tinereţe — disciplină — valoare. Fără asta, 4—2—4, s-au orice alt sistem, n-are nici o valoare...

— Şi poate că aşa nu mai mizăm pe punctele „de-acasă".

— Ascultaţi-mă pe mine: nu mai merge nicăieri cu jocul dur, cu proteste, cu „arbitrul e de vină". Trebuie calitate. Şi, ce, noi nu putem să dăm calitate? Eu cred că da!

Ninge liniştit. Exigentul suporter al fotbaliştilor piteşteni revine la povestea cu Matache şi Valcan, dar infuzia de optimism e evidentă:

— În orice caz, ce-a fost, n-o să mai fie. Puteţi să daţi şi la ziar. Nu mă va contrazice nimeni... Nici fotbaliştii, sper...

● TRAGEREA EXCEPŢIONALĂ LOTO CENTRAL PENTRU AUTOTURISME

● Închiderea vînzării la 30 ianuarie ● Despre numărul autoturismelor

La 31 ianuarie a.c. Loto-Pronosport organizează, paralel cu tragerile obişnuite săptămînale, o tragere excepţională la Loto-Central pentru autoturisme.

La această tragere se atribuie autoturisme „FIAT 1300", „FIAT 1100 F", „MOSKVICI 403", „TRABANT- COMBI" şi premii în bani.

Autoturismele se ciştigă cu 3 numere, iar premiile în bani cu 2 numere.

Numărul autoturismelor creşte în raport cu fondul de premii. Astfel, la o vînzare de 2.000.000 lei se pot atribui 20 autoturisme. Pe măsură ce creşte fondul de premii creşte şi numărul autoturismelor.

Se vor efectua patru extrageri (6 din 90, 5 din 90, 4 din 90 şi 3 din 90), pentru desemnarea ciştigătorilor de la fiecare categorie de autoturisme.

Taxa de participare: la extragerea de 3 numere (autoturisme Trabant-Combi) = 2 lei varianta, la extragerea de 4 numere (autoturisme „Moskvici 403") = 8 lei varianta, la extragerea de 5 numere (autoturisme „Fiat 1100 F") = 20 lei varianta şi la extragerea de 6 numere (autoturisme „Fiat 1300") = 40 lei varianta.

Procuraţi-vă neapărat bilete pentru tragerea excepţională Loto-Central.

Amănunte la agenţiile Loto-Pronosport şi în Programul Loto-Pronosport.

● Tragerile organizate de Loto-Pronosport sînt urmate de regulă de filme artistice sau spectacole.

PRONOSPORT

Premiile concursului Pronosport nr. 3 din 17.I.1965

Categoria I: 134 variante a 405 lei.
Categoria a II-a: 1.812 variante a 35 lei.
Categoria a III-a: 9.346 variante a 10 lei.

LOTO-CENTRAL

La tragerea Loto-central din 22 ianuarie 1965 au fost extrase din urnă următoarele numere:
46 30 25 5 38 22 15 72 49 85
Premii suplimentare: 67 53 8
Fond de premii: 971.618 lei
Tragerea următoare va avea loc vineri 29 ianuarie 1965 în Bucureşti.

Rubrică redactată de Loto-Pronosport.

PREGĂTIRI...

Fotbaliştii de la RULMENTUL BÎRLAD şi-au început antrenamentele în ziua de 17 ianuarie, sub conducerea lui Traian Iordache. Antrenamentele sînt dozate ca intensitate şi ca efort. La pregătiri participă următorii jucători: **Nuţă, Dohotaru** (portari), **Cîrnaru, Duduc, Bădărău, Jurcă, Schlonschi I, Obreja, Popescu, Popovici, N. Dumitru, V. Niculescu.** Lipsesc nemotivat jucătorii Constantinescu şi Cărare II.

ELIADE SOLOMON
coresp.

Timpul rece nu i-a împiedicat pe fotbaliştii de la MINERUL CIMPULUNG MUSCEL să-şi reia pregătirile. Antrenamentele, conduse de C. Rugiubei, au loc de patru ori pe săptămînă şi la ele participă jucătorii: **Turbatu, Răducu, Broscăţeanu I, Cotescu, Valinovschi, Fianu, Broscăţeanu II, Petrache, Oiţă, Catrina, Bascacov, Popescu** şi **Circa.** Antrenorul Rugiubei va promova în lot trei juniori.

I. MĂRGESCU-coresp.

PREGĂTIRI...

ARIEŞUL TURDA şi-a început pregătirile în ziua de 13 ianuarie, cînd jucătorii au efectuat vizita medicală. Antrenamentele, conduse de Gheorghe Vaczi, au loc de cinci ori pe săptămînă (de 2 ori în sală şi de 3 ori în aer liber). În perioada precompetiţională, Arieşul Turda va susţine jocuri de verificare cu Cimentul Turda, Clujeana, Industria sîrmei Cîmpia Turzii, Ştiinţa Cluj etc. Iată lotul care participă la antrenamente: **Arghişan, Olah, Vădan, Kadar, Zăhan, Balaş, Pexa, Ursu, Găbudeanu, Boha, Băluţiu, Pîrvu, Faur, Joja.**

OCTAVIAN GUŢU - coresp.